

Immigration: Our door should always be open

It's normal in times of financial uncertainty, or even at other times, to call for reductions in immigrant numbers. It has always been a false response. We are part of a world of political and climatic uncertainty, in which for economic and political reasons people are on the move. In 2007-08, we took in 129,958 immigrants. That, leaving aside the urgings of some who wish it should be a higher figure, is the minimum number we should take.

First, there are moral and humanitarian reasons we cannot ignore. This year, the total figures for what they call "persons of concern" to the United Nations High Commissioner for Refugees is 31,677,620. They include internally displaced persons, stateless persons, and refugees in general. Is Australia, alone in the developed world, to be more indifferent, less moral, less generous, more isolationist, more closed and less internationally responsible?

In other ways, the external pressures on immigration policy will grow, not lessen. In Papua New Guinea there has in many cases been little or no improvement in standards of living since independence. We are deluded if we think that growth of information and easy transport will not bring more of our neighbours knocking on our door.

Tim Flannery argues our immigration rate is too high. Neither of us are climate sceptics. We believe there will be a global-warming advance of salt-water on, for example, the coast of Punjab and the Bay of Bengal. This will displace millions and create a tide of climatic refugees. Yet we are urged to do less for such people than we do now?

Flannery will say our environment demands a reduction in immigration. But it is our misuse of the environment which has created our environmental disasters. It began when we imported the "European Dreaming" of hard-hoofed animals to Australia. It went on with the first pastoralist who ring-barked for the supposed reason that "grass doesn't grow under trees". It continued with over-irrigation, the death of rivers, and the poisoning of a great area by salination. Our Euro-centric unwillingness, our psychological incapacity, to adapt to the Australian reality, as well as our lack of the skill and will to decentralise Australian population - these, and not immigration, are to blame for the parlous condition of our environment.

The argument immigration is a pressure on the labour market has been running since the 1830s, when convict labour was certainly a threat to the employment chances of the free, but when immigrants also were seen as a danger to workers' conditions. It was a bad argu-

ment then, and it's a bad argument now. Immigrants increase demand and so generate jobs. They bring wealth-creating skills - such immigrants are explicitly sought. In truth, shrinking and limiting immigration has always been an issue on which many have called for less, not more.

In 1947, Arthur Calwell negotiated an agreement with the International Refugee Organisation to receive displaced persons from the camps of Europe. The desperate and energised immigrants who arrived here speaking unfamiliar languages and wearing unfamiliar clothes were seen as both a cultural threat and a threat to employment. They were - went the cry - likely to deprive Australian workers of wages and conditions by working for cheaper returns. Obviously, that idea was as wrong-headed, as fraudulent, and as myopic as it is now.

As for public acceptance and fears about social cohesion, a Melbourne survey of 1948 showed a majority of those interviewed wanted only British immigration, though the Irish were tolerable too. If Germans were to be admitted, they were considered preferable to Jews. Southern Europeans were utterly undesirable. So no Frank

Lowy, no Smorgons, no Gustav Nossal, no Judy Cassab, no Frank Knopfelmacher, no Harry Seidler, no Anthony LaPaglia, no Paul Mercurio, no **George Miller** (yes, Greek),

no **Mary Kostakidis**, no **Christos Tsiolkas**. Imagine had the apostles of social cohesion and immigrant limitation and reduction got their way. The reality of immigration proved to be the polar opposite of what was feared.

We have here no secular theology of immigration. We have no public monuments to ragged masses yearning to be free. We have sometimes intense initial resistance followed by tolerance, fraternity and the highest level of ethnic inter-marriage in the world. Australian inclusiveness gradually spreads to include new-coming group after new-coming group. This history of immigration indicates it has enriched the community by creating wealth and cleverness and imagination - all without destroying the cohesion we want, and without creating ghettos. Why reduce these possibilities? Under the sanction of mere reason, less immigration will make Australia less wealthy, less clever, less imaginative and less of a successful polity. Who wants that?

This article first appeared in The National Times

16ο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΥΔΝΕΥ 2009

Χορηγός Επικοινωνίας: Εφημερίδα «Ο ΚΟΣΜΟΣ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

ΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 17 ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

- **Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου**
7.00μμ. Μικρό Έγκλημα
9.00μμ. Στρέλλα (Αυστηρώς Ακατάλληλο)
(Προηγείται η μικρού μήκους Bombshell)
- **Παρασκευή 18 Σεπτεμβρίου**
7.00μμ. Πρώτη Φορά Νονός
9.00μμ. Μόλις Χώρισα

ΜΙΚΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ: *Small Crime - Δράμα. Σκηνοθεσία: Χρίστος Γεωργίου, 2008, 85' Στα Ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Παίζουν: Άρης Σερβετάλης, Βίκυ Παπαδοπούλου, Ράνια Οικονομίδου, Αντώνης Κατσάρης.*

Ο Λεωνίδας, νεαρός αστυνομικός, έχει μόλις μετατεθεί σ'ένα πανέμορφο, πλην όμως απομονωμένο νησί του Αιγαίου. Οι επαγγελματικές του προκλήσεις περιορίζονται στο να τοποθετεί πινακίδες «Απαγορεύεται ο γυμνισμός» στις ερημικές παραλίες του νησιού. Οι συνθήκες θ' αλλάξουν όταν ο Λεωνίδας ανακαλύψει στο γκαρεμό το πτώμα του γέροντος Ζαχαρία. Ήταν ατύχημα ή, όπως υπαγορεύει το ένστικτο του Λεωνίδα, τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά;

ΣΤΡΕΛΛΑ: *A woman's way: Stella - Δράμα (Αυστηρώς ακατάλληλο). (Προηγείται η μικρού μήκους ταινία Bombshell). Σκηνοθεσία: Πάνος Χ. Κούτρας, 2009, 113' Στα Ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Παίζουν: Μίνα Ορφανού, Γιάννης Κοκιασμένος, Μίνως Θεοχάρης, Μπέτυ Βακαλίδου.*

Ο Γιώργος, 48 ετών, αποφυλακίζεται μετά από δεκαπέντε χρόνια εγκλεισμού για ένα φόνο που διέπραξε στο χωριό που γεννήθηκε. Το βράδυ της αποφυλάκισης του διανυκτερεύει σε ένα φτηνό ξενοδοχείο στην Ομόνοια. Εκεί γνωρίζει τη Στρέλλα, μία όμορφη νεαρή τρανσέξουαλ πόρνη. Κάνουν έρωτα και δεν αργούν να ερωτευθούν. Οι λογαριασμοί με το παρελθόν όμως είναι ακόμα ανοιχτοί. Μία άλλη "φυλακή" τον περιμένει. Μαζί με τη Στρέλλα θα πρέπει να βρουν τον δρόμο προς την έξοδο.

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΝΟΝΟΣ: *First Time Godfather - Κομωδία. Σκηνοθεσία: Όλγα Μαλέα, 2007, 86' Στα Ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Σενάριο: Νίκος Παπανδρέου και Όλγα Μαλέα. Παίζουν: Αντώνης Καφετζόπουλος, Ελένη Καστάνη, Γιώργος Κιμούλης, Tex Pardue.*

Γιος διάσημου πολιτικού πηγαίνει στην Κρήτη να βαφτίσει το μωρό τοπικού κομματάρχη και υποψήφιου βουλευτή. Εκεί θα γίνει ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΝΟΝΟΣ ... για το καλό της Δημοκρατίας και την αγάπη του Πατέρα του. Μεγαλομένος στην Καλιφόρνια, ο 11χρονος Άλεξ θα προσπαθήσει να αποδείξει σε όλους και κυρίως στον πατέρα του ότι είναι αντάξιος γιος του. Οι κωμικοτραγικές δοκιμασίες που περνά, αλλά και μια καινούρια φίλια, θα του αποκαλύψουν τον δικό του δρόμο για τη ζωή.

ΜΟΛΙΣ ΧΩΡΙΣΑ: *Just Broken up - Κομωδία. Σκηνοθεσία: Βασίλης Μυριανθόπουλος, 2008, 90', στα Ελληνικά με αγγλικούς υπότιτλους. Παίζουν: Γιάννης Τσιμισέλης, Ζέτα Μακρουπούλια.*

Η Ηλέκτρα είναι μια συνηθισμένη γυναίκα σαν όλες τις άλλες. Μέχρι τι στιγμή που συνέβη το "μοιραίο", δεν είχε καμία καριμική σχέση με την τραγικότητα που τυλίγει το όνομα της. Η μόνη σχέση που είχε ήταν με τον Πέτρο. Την ημέρα των γενεθλίων της και ενώ οι φίλοι της ετοιμάζουν πάρτι- έκπληξη, ήρθε και χτύπησε την πόρτα της το κακό. Με ένα μήνυμα στον τηλεφωνητή, ο Πέτρος της ανακοινώνει ότι θέλει να χωρίσουν. Το μήνυμα το ακούν όλοι οι φίλοι της εκτός από την ίδια που λείπει. Αποφασίζουν να της κρύψουν το συμβάν για να γιορτάσουν πρώτα τα γενέθλια της... έτσι ξεκινούν όλες οι παρεξηγήσεις της Ηλέκτρας με τους φίλους της...

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙΤΕ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Τιμές εισιτηρίων προβολών: ενήλικες: \$15.50, Μειωμένα / Συνταξιούχοι: \$13.00 (Το εισιτήριο έναρξης μόνο είναι \$35.00)

Κρατήσεις για ομάδες \$ 10.00 (ανά εισιτήριο). Για 20 ή περισσότερα εισιτήρια για προεπιλεγμένες προβολές. Έκπτωση για πακέτο 5 εισιτηρίων και πάνω: \$70.00 (Για πέντε διαφορετικές ταινίες).

Περισσότερες πληροφορίες:

www.greekfilmfestival.com.au ή τηλεφωνείστε στο 9750 0440. E-Mail: greekfestival@goc.com.au